

اصلاح یا مدرن؟!

زهره شوکتی اسعد^۱

فارغ التحصیل زراعت و اصلاح نباتات

دانشگاه تهران

اصلاح نباتات (به نژادی گیاهی) عبارت است از علم و هنر تغییر ژنتیکی گیاه و اصلاح آن‌ها برای افزایش اقتصادی به منظور رفع نیازهای بشر. منظور از هنر یعنی یک اصلاح‌گر بتواند به خوبی بین ژنوتیپ‌های مختلف، تفاوت‌ها را شناسایی و بهترین آن‌ها را بر اساس مشاهده خود انتخاب کند و آن‌ها را در برنامه‌های اصلاحی خود استفاده کند زیرا پایه اصلاح نباتات وجود تنوع است و بر اساس تنوع است که می‌توان انتخاب انجام داد. علم به معنی تجزیه و تحلیل فرایندهای ژنتیکی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیک، اجرای طرح‌های آماری و اصلاحی آشنا با علوم دیگر. اهمیت نسبی هنر و علم اصلاح نباتات در طول زمان تغییر یافته است در گذشته انتخاب گیاهان برتر فقط بر مبنای ظاهر گیاه یا بذر (فنوتیپ) ولی در حال حاضر متکی بر اطلاعات ژنتیکی و وراثتی موجود است.

اهداف اصلاح نباتات عبارت است از افزایش عملکرد، توسعه سطح زیر کشت، مقاومت به آفات و امراض، تحمل در برابر تنش‌های غیرزنده، افزایش پایداری، بهبود کیفیت محصولات کشاورزی، سازگاری به کشت و کار مکانیزه.

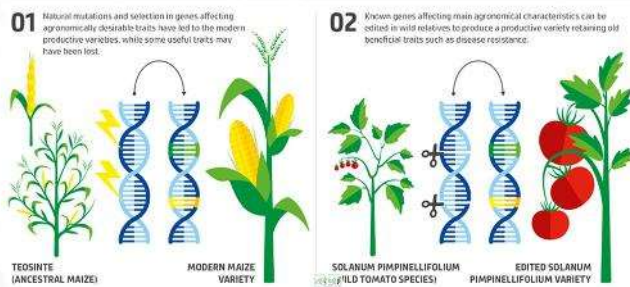
در یک برنامه اصلاحی اطلاع از وراثت و همبستگی صفات مورد مطالعه ضروری بوده و ایجاد تنوع مصنوعی و انتخاب افراد برتر از اصول اصلاح محسوب می‌گردد. برای اصلاح گیاهان زراعی بررسی وجود تنوع ژنتیکی اولین مرحله در اصلاح گیاهان زراعی می‌باشد. در بعضی از گیاهان زراعی مهم از قبیل گندم و ذرت از تنوع ژنتیکی موجود در طبیعت بیشترین میزان استفاده انجام شده است به طوری که میزان تنوع ژنتیکی مورد نیاز برای اصلاح این گیاهان برای صفات و ویژگی‌های جدید کاهش یافته است. به همین دلیل در مهر و موم‌های اخیر محققان استفاده از انرژی هسته‌ای (پرتوها و مواد رادیواکتیو) کشت بافت، موتاسیون، مهندسی ژنتیک و... را ابزاری مهم و قدرتمند برای ایجاد تنوع ژنتیکی در گیاهان زراعی می‌دانند و به کمک روش‌های بیولوژی مولکولی نظیر RFLP, SSR, RAPD و... می‌توان تنوع ژنتیکی را سریع‌تر و دقیق‌تر تجزیه و تحلیل کرد و علاوه بر آن گزینش را در سطح مولکولی انجام داد.

مهندسی ژنتیک و اصلاح نباتات

اصلاح نباتات کلاسیک سبب پیشرفت قابل توجهی در زمینه

1. Zohre_shokati@yahoo.com

شکل ۱- اهلی کردن گیاهان با استفاده از ویرایش ژنومی

اصلاح موتاسیونی

اولین هدف عمده اصلاح نباتات موتاسیونی رفع محدودیت های موجود کشت آنهاست. اصلاح نباتات کلاسیک در سالیان طولانی یک سری واریته های پر محصول و سازگار تولید نموده است که مورد استفاده کشاورزان است. این ارقام پر محصول و سازگار گاهی به علت بروز مشکلاتی از قبیل یک بیماری خاص، حساسیت به آفات و یا محدودیت های زراعی از قبیل طول دوره رسیدگی طولانی از ارجحیت افتاده و کشاورزان تمایلی به کشت آنها ندارند و بنابراین از چرخه تولید خارج می شوند. اصلاح نباتات موتاسیونی با رفع این محدودیت می تواند یک گام روبه جلو و کم هزینه باشد زیرا همان گونه که اشاره شد این ارقام سازگار بوده و در طی پروسه طولانی آزمایش های ناحیه ای عملکرد مورد ارزیابی قرار گرفته و معرفی شده اند. برای مثال برای ایجاد واریته هیبرید در برنج مثل سایر گیاهان مشکلاتی وجود دارد از جمله این مشکلات ایجاد لاین های نرعیقیم و بازگرداننده باروری است. اخیراً به وسیله پرتودهی با اشعه گاما واریته های نرعیقیم حساس به گرما تولید شده است که گام مهمی در تسهیل تولید واریته های هیبرید برنج است.

اصلاح گیاهان با استفاده از موتاسیون به نظر می رسد تنوع ژنتیکی حاصل از موتاسیون مصنوعی با تنوع حاصل از موتاسیون طبیعی یکسان باشد. به طور کلی دو عامل فیزیکی و شیمیایی در ایجاد موتاسیون دخالت دارند موتاژنهای فیزیکی شامل اشعه ایکس، گاما، می باشد. اکثر اصلاحگران به این موتاژن ها دسترسی ندارند لذا عمدتاً از مواد شیمیایی استفاده می کنند.

گونه های گیاهی دارای ژنتیکی زیادی هستند که اصلاحگران در صدد استفاده از آنها است. گرچه در گذشته این تنوع صرفاً با بهره گیری از روش های سنتی اصلاح نباتات

بهبود گیاهان زراعی شده است. هدف از این تکنیک ایجاد تنوع ژنتیکی در جوامع گیاهی، انتخاب گیاهانی با ترکیب ژنتیکی مطلوب و افزایش تنوع در واریته های گیاهی شده است اما باید گفت که بزرگ ترین عیب این تکنیک ها این است که بسیار زمان گیر هستند و فرصت زیادی برای تولید یک واریته جدید می طلبند مثلاً برای تولید یک واریته جدید گندم باید ۱۰ سال وقت صرف شود.

در صورتی که می توان این زمان را با استفاده از تکنیک های خاص مهندسی ژنتیک کاهش داد؛ اما این به مفهوم کوتاه بودن زمان معرفی یک واریته نیست بلکه دوره اصلاح آن کوتاه تر می گردد. البته در این روش لازم است چند سال زمان برای ارزیابی مزرعه ای گیاهان تراخته صرف شود.

در اصلاح نباتات کلاسیک اکثر تلاقی ها درون گونه ای است و به ندرت تلاقی بین گونه ها و بین جنس ها امکان پذیر است، در حالی که از طریق مهندسی ژنتیک مدرن می توان بدون توجه به این موانع ژن ها را از هر گونه گیاهی و یا حتی ارگانسیم به گیاه انتقال داد. اصلاح نباتات با استفاده از روش های مهندسی ژنتیک نسبت به روش های سنتی مزیت های متعددی دارد، برای مثال اصلاح نباتات به روش سنتی بسیار وقت گیر بوده، در صورتی که می توان زمان به نژادی را با استفاده از روش های مهندسی ژنتیک کاهش داد. در روش های سنتی اکثر تلاقی ها درون گونه ای بوده و به ندرت تلاقی بین گونه ها و بین جنس ها امکان پذیر است، در روش های سنتی معمولاً به همراه ژن های مطلوب انتقال یافته، ژن های دیگری که با ژن مورد نظر پیوستگی دارند، نیز انتقال می یابند و در صورتی که این ژن ها دارای اثرات نامطلوبی باشند، حذف آنها از گونه گیاهی مشکل و یا غیرممکن است، اما در روش های مهندسی ژنتیک تنها ژن مطلوب جداسازی شده و انتقال می یابد. همچنین به کمک مهندسی ژنتیک می توان واریته ها و گیاهان مقاومی را تولید کرد که دسترسی به آنها از روش های معمول غیرممکن است. برای مثال با دست ورزی ژنتیکی، برنج طارم مولایی به کرم ساقه خوار برنج و بیماری های قارچی مانند شیت بلایت مقاوم شده است. صفت مقاومت به کرم ساقه خوار و بیماری شیت بلایت در هیچ از یک صدویست هزار رقم برنج نگهداری شده در موسسه بین المللی تحقیقات برنج وجود نداشته و اصلاح این ارقام زراعی با روش های سنتی امکان پذیر نمی باشد.

ریز ازدیادی از طریق کشت این ویترو جنبه مهمی از کاربردهای این تکنیک است که امروزه از آن در سطح وسیعی برای گونه‌های جنگلی، باغی و به‌ویژه گیاهان زینتی استفاده می‌شود. تکثیر کشت بافت به‌عنوان یک ابزار مهم در مهندسی ژنتیک و دست‌ورزی سلول‌های پذیرفته‌شده ژن خارجی استفاده می‌شود. تکنیک کشت سلولی این امکان را به محققان نشان می‌دهد تا سلول‌ها را در خارج از بدن موجود زنده رشد داده و انتقال ژن را برای این سلول‌ها انجام دهند. علاوه بر این، تکنیک کشت سلولی امکان تکثیر تعداد زیادی از وارته‌های مهندسی‌شده را فراهم می‌نماید و یک روش مؤثر و کارا برای تولید مقادیر زیادی از گیاهان مهندسی‌شده است. گاهی اوقات در گیاه مورد مطالعه از نظر صفت مورد بررسی تنوع موجود ندارد و یا بسیار کم است حال می‌توان با استفاده از کشت بافت تنوع سوماتوکلونی و یا گامتوکلونی ایجاد نمود که این ممکن است از میلیون‌ها سلول مورد بررسی چند مورد دارای خصوصیات مفیدی از نظر اصلاحی را داشته باشند. تنوع سوماتوکلونال عامل مهمی برای تغییر ژنتیکی در گیاهانی است که سیستم‌های بازیابی گیاه از طریق کشت بافت در آن‌ها ایجاد شده است.

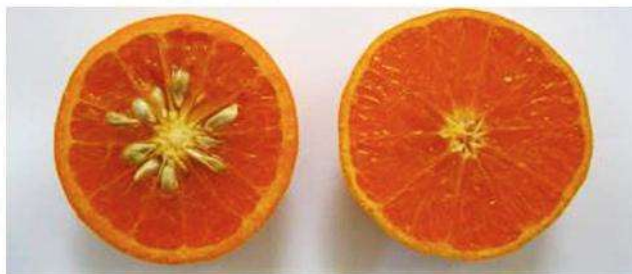
برای ایجاد لاین‌های خالص به‌منظور تولید گیاهان هیبرید در اصلاح نباتات کلاسیک زمان بسیاری نیاز است گاهی اوقات تولید این لاین خالص امکان‌پذیر نیست به‌طور مثال در گیاهان یونجه و هویج با یک یا دو نسل خودگشایی قدرت نامیه و میزان تولید بذرها بسیار کاهش می‌یابد به‌طوری‌که نمی‌توان ادامه اصلاح را ادامه داد. به همین منظور می‌توان با استفاده از کشت بافت و با ایجاد گیاهان هاپلوئید و سپس دو برابر نمودن کروموزوم‌های آن‌ها به گیاهان دابل هاپلوئید رسید که سریع‌ترین روش دستیابی به اینبریدینگ کامل در طی یک مرحله می‌باشد. کشت بساک نیز معمول‌ترین فرم کشت‌گرده است که بساک‌ها در مرحله نموی تک‌هسته‌ای انتخاب می‌شود. تولید گیاهان هاپلوئید به تعداد زیاد به روش کشت بساک بستگی دارد.

تکنیک نجات جنین نیز در مواقعی انجام می‌شود که والدین از لحاظ تلاقی با یکدیگر ناسازگار هستند. (تلاقی‌های دور)

اصلاح نباتات مولکولی

مارکرهای مولکولی خصوصاً مارکرهای DNA نظیر AFLP، SNP، RAPD، RFLP، و انواع دیگر، ابزار تحقیق قدرتمندی جهت

مورد استفاده قرار می‌گرفت اما امروزه روش‌ها و فنون مدرنی در اختیار اصلاح‌گران است که به کمک آن‌ها می‌تواند فرآیند اصلاح گیاهان را بسیار مؤثرتر و کاراتر انجام دهند. کشت سلول‌ها و بافت‌های گیاهی شرایط جدیدی را برای ایجاد تنوع گیاهی و یا تسریع روند اصلاح نباتی در برابر اصلاح‌گران قرار می‌دهد؛ و بالاخره با انتقال هدفدار ژن‌ها می‌توان صفاتی را که در یک گیاه زراعی و یا گونه‌های خویشاوند آن موجود نیست، به آن منتقل کرد. با افزایش دسترسی به ژن‌های مشخص و انتقال هدفدار آن‌ها به گیاهان زراعی، امید می‌رود ایجاد صفات و کیفیت‌های مختلف در کوتاه‌مدت در گیاهان میسر شوند. به نژادی زمانی می‌تواند موفق عمل کند که ترکیب معقول و هوشمندانه‌ای از سنتی و فنون جدید به کار گرفته شود.

شکل ۲- اصلاح میوه پرتغال از روش موتاسیون و تولید پرتغال‌های بدون هسته

کشت بافت در اصلاح نباتات

کشت بافت کاربرد زیادی در علوم گیاه‌شناسی، بیوشیمی، مهندسی ژنتیک، بیولوژی مولکولی است. کشت بافت یک روش مناسب برای دستوری ژنتیکی سلول‌ها در شرایط این ویترو می‌باشد در حالی انجام این پادماده در شرایط طبیعی کاری مشکل و غیرقابل کنترل است.

تکثیر رویشی قلمه‌های ساقه و یا سایر بخش‌های گیاهی برای تولید کلون‌های ژنتیکی در برخی گیاهان زراعی به کار می‌رود. سیب‌زمینی، نیشکر، موز و برخی گونه‌های باغی از طریق رویشی تکثیر می‌یابند. به همین دلیل تکنیک‌هایی به وجود آمده‌اند که توانایی باز زایی و تکثیر گل گیاه را از بافت‌ها، سلول‌های خالص‌شده یا حتی پرتوپلاست‌ها (سلول‌های بدون دیواره) را دارند. مجموعه این تکنیک‌ها به صورت کامل برای برخی گونه‌های زراعی تقطیر یونجه، هویج، کلزا، سویا، توتون، گوجه‌فرنگی و لاله‌های زیستی به کار برده شده است (۴۳).

این جمعیت در شرایط محیطی مختلف (طول و عرض جغرافیایی، شوری، رطوبت و...) ارزیابی شده و بهترین ژرم پلاسِم هتروزیگوت برای اصلاح بیشتر انتخاب می گردد. اصلاح معکوس توسط حذف کراس آورهای میوزی و تثبیت کروموزومهای غیر نوترکیب در هاپلوئیدهای مضاعف هموزیگوت انجام می شود. این روش نه تنها تثبیت ژرم پلاسِم ناشناخته را امکان پذیر می سازد بلکه یک ابزار اصلاحی به منظور انجام جایگزینی کروموزومی در اختیار اصلاح کنندگان نبات قرار می دهد.

شکل ۳ - اخته کردن و پاکت گذاری جهت مانع از خود گرده افشانی

شکل ۴ - پاکت گذاری بعد از تلقیح دانه گرده از والد گیرنده جهت تولید بذر هیبرید

استفاده از روش های مدرن و علوم روز برای اصلاح نباتات که به آن اشاره گردید، ممکن است کاملاً مطلوب به نظر برسد؛ اما همه ی ما دانش آموختگان کشاورزی با عنوانی به نام "اثر متقابل" آشنایی داریم و می دانیم که عموماً رسیدن به یک صفت مورد نظر خواه مطلوب یا نامطلوب، باید برآیند چندین عامل را متصور شد. یا به عبارتی ممکن است طی

جهت شناسایی و مدیریت پلی مورفیسم ژنتیکی در اصلاح نباتات هستند. یکی از کاربردهای معمول آن ها انتخاب بر مبنای مارکرها است.

از روش های جدید در اصلاح نباتات مولکولی می توان به QTL، انتخاب ژنومی، نقشه یابی ارتباطی و... نام برد. به طور مثال انتخاب بر مبنای شناسایی و استفاده از مارکرهایی که به ژن های کنترل کننده ویژگی مورد نظر پیوستگی دارند، می باشد. در صورتی که پیوستگی بین یک مارکر مولکولی و جایگاه ژنی صفات کمی (QTL) وجود داشته باشد، انتخاب صفات کمی بسیار کاراتر و سریع تر انجام می شود. از مارکرهای مولکولی می توان علاوه بر MAS در شناسایی ژرم پلاسِم نیز استفاده کرد.

اصلاح معکوس

یکی از دیدگاه های مهم در اصلاح نباتات، این است که معمولاً هیبرید F1 از نظر اندازه، ویژگی های رشدی و عملکرد در مقایسه با والد های هموزیگوس خود برتر می باشد (پدیده هتروزیس). متأسفانه درک ضعفی از مکانیسم های دخیل در هتروزیس وجود دارد و احتمالاً چند مکانیسم آن را کنترل می کنند. ماهیت تصادفی هتروزیس، بهینه سازی اثرات هتروزیس را مشکل می سازد.

در بسیاری از گیاهان زراعی بنیه هیبرید برای به دست آوردن وارته های با عملکرد بالا ضروری می باشد؛ اما یک ژنوتیپ هتروزیگوس نمی تواند به صورت پایداری از طریق بذر تکثیر شود، زیرا کروموزوم های والدینی قبل از رسیدن به نتاج، تفرق یافته و به صورت جدیدی آرایش می یابند. هتروزیگوس ها اگر به صورت جنسی تکثیر یابند ژنوتیپ مطلوب خود را از دست خواهند داد. ترکیب آلی مطلوب در هتروزیگوت منتخب، به دلیل تفرق صفات در نسل بعدی از بین می رود.

به این دلیل ایجاد روش هایی برای حفظ آسان ژنوتیپ های هتروزیگوت، یکی از بزرگ ترین چالش ها در اصلاح نباتات است. آپومیکسی بارها به عنوان یک روش برای حفظ فنوتیپ هتروزیگوت پیشنهاد شده است اما هنوز کاربرد اصلاحی ندارد. در این راستا استراتژی اصلاح معکوس گیاهان زراعی توسط دیریکس و همکاران در سال ۲۰۰۹ پیشنهاد شد. در این استراتژی جمعیتی با سطح بالایی از هتروزیگوسیتی و تنوع ایجاد می شود. سپس این

ماندگاری سازگاری و به عبارتی کارایی این روش‌ها بیشتر است. به‌طور کلی در انتخاب شیوهی اصلاح گیاهان عوامل زیادی نقش دارند که با توجه به اولویت‌ها و اهداف برنامه اصلاحی، می‌توان از هر دو شیوه سود جست. به‌نحوی که هیچ‌یک از روش‌ها به‌خودی‌خود مطلوب یا نامطلوب نیستند بلکه برآیند هر روش آینده‌ی روشنی را برای این علم ترسیم خواهد کرد.

منابع

- ۱- نقش بیوتکنولوژی در بررسی تنوع ژنتیکی، کشت و نگهداری گیاهان زراعی و اصلاح نباتات (مروری)، الهه بنده علی، همایش ملی علوم و فنون کشاورزی، اسفندماه ۱۳۹۲
- ۲- کاربرد تکنیک‌های اصلاح نباتات موتاسیونی برای بهبود ژنتیکی گیاهان زراعی در کشاورزی مدرن، ناصر ص. مهدی محب‌الدینی، محسن جانمحمدی،
- ۳- تنش‌های غیرزنده: چالشی برای کشاورزی و محیط‌زیست در دهه‌های آینده، محسن حسامی، مصطفی رحمتی
- ۴- زراعت و اصلاح نباتات، ویدا محمدیان، دومین همایش یافته‌های نوین در محیط‌زیست و اکوسیستم‌های کشاورزی
- ۵- بیوتکنولوژی گیاهی: پیشرفت‌ها و تلاش‌های پیش رو، عبدالرضا باقری، سرین مشتاقی، چهارمین همایش ملی بیوتکنولوژی کشاورزی، ۱۳۸۴
- ۶- اصلاح معکوس: روشی نوین در اصلاح نباتات، زهرا زینتی لیلانظری، اولین کنگره علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران.

اجرای برنامه‌ی اصلاحی، صفت مدنظر که حاصل اصلاح بوده، در تقابل با عواملی دیده شود که آن‌ها گاهی در آزمایش‌ها نزدیک به صفر بوده است. اصولاً هیچ‌یک از روش‌های اصلاح سنتی یا مدرن به خودی‌خود مناسب یا نامناسب نیستند؛ اما باید تأثیر چند عامل را در نظر داشت: ابزارهای در دسترس، علم موجود و مهم‌تر از همه زمان. فرض کنیم کشاورزی چندین سال متوالی زمان مناسب جهت به‌کارگیری روش‌های سنتی را در اختیار دارد و کشت وی نیز کاملاً به‌صورت دیم است (این موارد به‌طور تجربی در اکثر نقاط ایران دیده می‌شود) انتخاب روش‌های مدرن در این حالت نه‌تنها تأثیری نخواهد داشت بلکه باعث تحمیل هزینه‌های گزافی خواهد بود. در موارد این‌چنینی می‌توان با صرف هزینه‌ی بسیار معقول و در عوض صرف مدت‌زمان طولانی، به‌تدریج برنامه اصلاحی با روش‌های سنتی را پیاده کرد. در این حالت شاهد آن خواهیم بود که برخی صفات موردنظر به‌تدریج و با مرور زمان اصلاح شده‌اند.

در بررسی موردی دیگر، (مثلاً فراگیری نوعی بیماری خاص) فرض کنیم صرف زمان طولانی باعث از بین رفتن ارزش‌های گیاه می‌شود که در این حالت برخلاف قبل، نیازمند آن هستیم که در کمترین زمان ممکن، تغییرات مطلوب را در گیاه به وجود آوریم. در کنار تمام این‌ها نیز مشروط به داشتن ابزار و علم مناسب جهت اجرای روش‌های مدرن، می‌توان از آن‌ها استفاده کرد.

اما بهتر آن است بر اساس تئوری اثر پروانه‌ای که طبق آن تغییرات بسیار جزئی، گاهی منجر به نتایج بسیار متفاوت می‌شوند، این نکته را در نظر گرفت که در صورت اعمال تغییر در برخی ساختارهای گیاه، زمان مناسبی جهت ظهور تغییرات و بررسی نتایج حاصل از آن در نظر گرفت که این امر در گرو استفاده از روش‌های سنتی می‌باشد. چراکه اعمال تغییرات در این روش بسیار تدریجی است و فرصت مناسب جهت بررسی در اختیار خواهد بود.

به‌طور کلی استفاده از روش‌های اصلاح سنتی به شیوه‌ای که کشاورزان قدیم آن را اجرا می‌کرده‌اند و گاهی طبیعت نیز در آن دست داشته است، زمان‌بر است؛ اما این تأثیر زمان خود را به شکل سازگاری بیشتر با محیط نشان داده و به نظر می‌رسد هرچند دوره‌ی رسیدن به صفت مدنظر با استفاده از روش‌های سنتی بسیار طولانی است ولی